

DUNÅS' ALLEHANDA

22:a årgången, inför julen 2021

Organ för dunässen i Grimsta (mest Finn), Kanngjutargränd 28, 162 57 Vällingby, 070-4293812 (Finn), 070-7163375 (Tove). Under hösten har vi tagit över ett fritidshus med adress Öranvägen 87, 141 91 Huddinge. finndunas@hotmail.com, tove.tidholm@kristofferskolan.se

I detta nummer omnämnes dessutom bland andra: Wilsa (vår dotter Elsa och hennes fästman Willy); Laura och Iris (Wilsas båda döttrar); Vanjalmar (vår son Hjalmar och hans maka Vanja), deras son Frank, deras hund George samt vår dotter Hilda.

Snart kan vi se tillbaka på ett år av stora förändringar för familjen. Alltihopa pockar på ännu ett nummer av Dunås' Allehanda, som ju egentligen upphörde för snart två år sedan. Förlåt allihopa. Förlåt om det blir lite skrytigt denna gång. Vi är så nöjda med så mycket i år. Hoppas ni i läsekretsen också haft många gyllene ögonblick!

Den 25 augusti tog vi över en trerumslägenhet i Grimsta, Vällingby, och dagen därpå vällde vårt bohag in. Dessförinnan hade vi portionerat ut delar av det via Blocket och olika loppisar. Soffan och gardinerna hade vi tagit över efter de föregående ägarna.

Lyckliga vällingbylingar och grimstingar

Som ni som läser det finstilta redan sett är vi inte längre boendes i Norra Ängby, utan har blivit vällingbylingar, och mer precist grimstingar, där vi nu bor vid kanten av Grimsta naturreservat. Efter flera år av återkommande

”nu-flytt-vi”-attacker lämnade vi i den första september över det snart 90 år gamla trähuset på Hedebyvägen till en barnfamilj som redan bodde i området, men som ”ville upp ur källaren”. De sålde sitt tvåplanshus och köpte vårt treplanshus. Vi hade länge förgäves spanat efter ett nytt boende i Blackeberg. Snart började spejarblicken glida lite åt nordväst. Vi skalade också ner önskemålet till tre rum och kök, och då fanns det lite mer att välja på. Utöver lättningen att slippa spana efter färgsläpp och sprickor i fasaden har flytten för Finns del inneburit en lite oväntad känsla av att ha nära till centrum. Han har sedan tonårstiden saknat att kunna ta sig från det dåvarande boendet i Växjö till ett överblickbart centrum på fem minuter. Nu når han Vällingby Centrum på bara fyra minuter, trots att spänsten nog var bättre på den tiden. Tove å sin sida har lyckligt återvänt till sin tonårstids oas: Vällingby bibliotek...

I mitten av september blev vi ägare till ”Öranäng”. Vi ser fram emot den kommande odlingssäsongen. Jorden här är lucker och fin, tack vare de förra ägarna Wille och Lilly. I Bromma kämpade vi (mest Tove) mot styv ishavslera (och rådjur...).

Från Ören till Öran

Det hade nog inte blivit någon flytt om inte Wilsa ordnat ett fantastiskt gästrum i sitt Huskvarnahus. Tack till er! En helg under förra vintern när vi huttrat oss igenom en natt i soldattorpet, och vattnet där hade frusit, checkade vi in hos dem och njöt av bastubad, en sen kväll med dem när barnen somnat, och slutligen härligt varma och mjuka

sängar. Vi behövde alltså inte köra 30 min i mörkret och sedan pulsa 70 m stigning genom snön upp till ett dragigt torp. Där och då drog vi oss till minnes att vi en gång fått en fråga om vi ville ta över det fritidshus lite drygt två mil söder om Stockholm, som Tove en gång ritat en tillbyggnad till. Det ägdes av våra vänner Wille och Lilly, som även under en tid hade bott där permanent. Två av deras barn är också goda vänner och har varsina fritidshus i samma område, där vi hälsat på regelbundet för grillning, bastubad, dopp och många skratt. Att ha både villa och lantställe var inte att tänka på. Det avgjorde saken. Ett tu tre var villan stajlad och snart såld. Puh, vilket slit det var, men klart värt besväret. Stort tack till alla er som hjälpte oss med detta!

Sista hänget vid utsikten över sjön Ören. I slutet av april lämnar vi det soldattorp där vi stortrivts i snart fem år. Vi är ändå inte utsiktslösa. Vyn över Grimsta sportfält och naturreservat är också fin, och den finns ju där när den behövs som bäst, till exempel under gråa novemberdagar.

Vår frankofili har fördjupats

Den 24 februari kom Vanjalmars son Frank ut i världen! Det är förunderligt att tänka att det funnits en tid utan Frank. Så är det förstås med alla nytillkomna världsmedborgare. Man förstår inte att de en gång inte fanns. Nu har han charmat oss i snart 10 månader.

Fyra generationer och en hund: Från vänster Hjalmar, George, Thomas, Tove och Frank. I förgrunden syns en av årets bokcirkelböcker. Tack vare covid-vaccinet har vi kunnat återuppta de uppskattade litterära träffarna.

Laura i Huskvarna är riktigt bitvis, eller vad man ska kalla hennes pussläggningstalang. Mormor Tove gillar att vara med. Nu kan vi bo hos dem när vi hälsar på.

Kliv mot klimatstabilitet börjar hemma

Om sisådär 60 år kanske Laura, Iris och Frank har barnbarn på besök, och vi hoppas att det då råder klimatstabilitet i världen. Vi försöker bidra till det så gott vi

kan. Utöver att ha halverat vår boendeyta har vi under året låtit skrota en bensinbil och adopterat en jämn-gammal dito. Med denna har vi ofta gynnat det lokala näringslivet i form av bilverkstaden vid Islandstorget. Reparera istället för att köpa nytt är ju klimatsmart, och att inte helt lita på sin bil gör att man använder den rätt sällan. Att vi hållit oss innanför landets gränser, och nere på marken, måste också räknas oss till godo. Tack vare Tove är kosten alltså till största delen vegetarisk. Färden till ett lantställe har också blivit 25 mil kortare.

Både Finn och Hilda tycker att det är hur roligt som helst att komma ner till sjön Öran. Från denna brygga har vi doppat oss många gånger genom åren, och det lär bli ännu oftare nu när vi har ett lantställe helt nära.

Kronblom och vi

Någon i läsekretsen som minns Kronblom? Nå, han låg gärna och slappade på en kökssoffa, eller i en serietidning, hur vi nu ser på saken. Finn och Tove drönar nu

allt som oftast i en jättesoffa, vars like de aldrig ägt förut... ett nytt liv! Inte svårt att vänja sig vid! Tove plöjde Sjöwall Wahlöö där (de svenska kriminalromanernas urfrön), vilket hon tidigare inte gjort ity hon fått svår ångest av mordhistorier. Hur hårdhudad har hon blivit?! Lugn, bästa läsekrets: Det balanseras med drömmar om liv: jord, grönsaker, fruktträd...

Något av en inflyttningsfest blev det när Iris (på bilden), Laura, Elsa och Willy kom och hälsade på i höstas.

**God Jul och Gott Nytt 2022 önskar Tove och Finn!
Vi lovar inget, men det här var troligen den allra sista allehandan. Tack för alla glada tillrop under åren!**